

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. G.**

skazanego z 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 maja 2017 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 czerwca 2004 r. (sygn. akt II AKa
(...)) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 czerwca 2003
r. (sygn. akt III K (...)),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

A. G. złożył wniosek o wznowienie postępowania, w którym zapadł wyrok
Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 czerwca 2003 r. (sygn. akt III K (...)).
Uzasadnił swój wniosek tym, że w jego ocenie błędnie zastosowano
przepis prawa materialnego (art. 197 § 2 k.k.) i skazano za czyn, który nie
wypełniał znamion tego typu czynu zabronionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez
wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych. Wymieniony na

wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność. W niniejszej sprawie zachodzi właśnie taka sytuacja. Skazany nie wskazuje w swoich pismach żadnych nowych okoliczności ani twierdzeń. Lektura pisma wnioskodawcy, pomimo uznania go formalnie za wniosek o wznowienie postępowania, nie pozwala na odnalezienie w nim jakichkolwiek argumentów za wznowieniem sprawy zakończonej orzeczeniem Sądu Okręgowego w B., o których mowa w art. 540 k.p.k. Skazany w swoim piśmie skierowanym do Sądu wyraża jedynie przekonanie o błędach popełnionych w związku ze sprawą nie precyzując czytelnie, na czym błędy te miałyby polegać. Nie jest to wystarczające dla wzruszenia prawomocnego wyroku.

Wobec powyższego należało odmówić przyjęcia przedmiotowego wniosku.